

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 86 gr. W tekście 1 mm w 3 szpalcach (szer. szp. 66 mm) 8.— zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tytułu druk (najwyżej 8 słów) 40 gr.

Rok IV.

Nr. 63.

Kraków, wtorek 17 marca 1942 r.

Nadesłane a nie zamówione przez Redakcję reklamy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączony zostanie znaczek pocztowy na opłacenie przewidywanego kosztu. Cennik reklam: 4,50 zł. w ogłoszeniu do domu 5 zł. za prowincję dopłata. Konto czekowe: Warszawa 658.

„Czas walki będzie krótszy, niż okres błogiego pokoju”.

Przemówienie Kanclerza Hitlera w ramach uroczystości ku czci poległych żołnierzy

Berlin, 16 marca. Dzień 15 marca, jako dzień poświęcony uczczeniu pamięci poległych, był w całej Rzeszy Niemieckiej bardzo uroczysto obchodzony. Wszędzie powiewały sztandary na pełnym maszcie. W Arsenale berlińskim o godz. 12-iej w południe odbył się uroczysty akt, którego punktem kulminacyjnym było przemówienie Kanclerza Hitlera, w którym złożył on hołd poległym w czasie wojny światowej i walki obecnej.

W czasie aktu państwowego w Arsenale byli obecni najwyżsi oficerowie niemieckich sił zbrojnych, reprezentanci partii, prawie, że wszyscy ministrowie Rzeszy oraz przedstawiciele dyplomatyczni narodów, zaprzyjaźnionych z Rzeszą. Po skończonej uroczystości na dziedzińcu honorowym Arsenalu Kanclerz Hitler złożył pod pomnikiem Chwały na Unter den Linden wieniec, poczem odebrał defiladę honorowego batalionu.

W przemówieniu swym Kanclerz Hitler zwrócił uwagę na bieg wypadków po wojnie światowej, który bynajmniej nie przyniósł ze sobą spodziewanego rozwoju na polu gospodarczym w krajach t. zw. zwycięzców. Wzręcz przeciwnie, w państwach tych, zdanych na łaskę i niełaskę rządzących, klik żydowsko-kapitalistycznych, ilość bezrobotnych nie tylko osiągnęła stan panujący wówczas w Rzeszy Niemieckiej, lecz w wielu wypadkach cyfrowo go przewyższała, a to wszystko mimo stojących do dyspozycji tym krajom niezmiernych bogactw naturalnych.

Lecz nawet ten rozwój wypadków nie zdołał otworzyć oczu dawnym wrogom Niemiec, którzy nieustannie podjudzani przez element żydowski, w ślepej nienawiści, nie chcieli zrozumieć, jaka droga prowadzi do dobrobytu wszystkich bez wyjątku narodów.

Już w latach 1935/36 — jak oświadczył Hitler — czołowe osobistości w Anglii, Francji, a zwłaszcza w Ameryce, dając posłuch decydującym tam o wszystkim sferom żydowskim, powzięli decyzję do wszczęcia nowej wojny.

Tak oto w roku 1940 dzień ku czci poległych zastał nas w dobie wojny.

Lecz wszystko to, czego armie niemieckie dokonały w kampaniach lat 1940 i 1941,

blednie wobec tego, czem los obarczył wojska niemieckie i sprzymierzone w ciągu ostatniego roku.

Dzisiaj dopiero poznaliśmy, w jakich rozmiarach wrogowie Niemiec przygotowali wojnę. Dopiero dzisiaj widzimy — jak podkreślił Hitler — całą rozpiętość machinacji i gry intrygantów żydowskich, obejmującą cały świat, a zmierzającą drogą sprzysiężenia demokracji i bolszewizmu do zniszczenia całej Europy.

W niespełna cztery lata miesiące armie niemieckie posuwały się w głąb bezmiernych obszarów bolszewickich. Wraz ze swymi

Bolszewickie hordy, które tej zimy nie były w stanie zwyciężyć żołnierzy niemieckich, będą w ciągu przyszłego lata zwalczane aż do rozgromienia.

Kolos bolszewicki, którego poznaliśmy dopiero teraz w całej okrutnej grozie, nie śmie — i w tym leży nasza niewzruszalna decyzja — kłaść błogosławionej ziemi europejskiej, lecz zdala od niej powinien znaleźć swój ostateczny kres.

„Gdy Japończycy na Dalekim Wschodzie zadając potężne ciosy na morzu, lądzie oraz w powietrzu, łamią pozycje demokratyczno-kapitalistyczne, w Europie stwarza się warunki umożliwiający danie temu kontynentowi prawdziwej niezależności.

„Pozostało zatem jedno jedyne rozwiązanie — powiedział Hitler — mianowicie prowadzenie walki dopóty, dopóki nie zaistnieje gwarancja trwałego pokoju, to jest aż do zniszczenia wroga tego pokoju.

„Kontynuowane przez mocarstwa pozakontynentalne zamiary wtrącania się do wewnętrznych spraw europejskich zostaną

dzielniymi sprzymierzeńcami atakowały one coraz to nowe zastępy Sowietów, bijąc je i ścierając w pył, by stanąć do walki z nowymi masami ludzkimi. W ciągu 4-ech miesięcy armie niemieckie przebyły niezmierną drogę, prowadząc ofensywę, która co do ugrupowania w głąb i szerz miała równą sobie w historii.

Na szereg tygodni wcześniej — mówił dalej Hitler — aniżeli, według dotychczasowych doświadczeń lub też naukowych przewidywań można było przypuścić, nasze armie weszły w okres zimy, która przeciwnikowi dała 4 miesiące czasu, aby doprowadzić do zwrotu tych historycznych zmagani. W tym tylko władcy Kremlu pokładali jedyne nadzieje.

Za kilka miesięcy historia będzie mogła potwierdzić, czy hekatomba krwi tych walk była z wojskowego punktu widzenia słuszną, czy też fałszywą. Obecnie jedno jest dla nas jasne.

raz na zawsze odparte i uniemożliwione.

Jeśli chodzi o zamiar ukarania Europy bolszewizmem, to — jak już na innym miejscu powiedziałem — to państwo, które najbardziej zasłużyło się bolszewizmowi, najprawdopodobniej w najbliższym czasie padnie ofiarą bolszewizmu.

W obliczu brzemiennej w wydarzenia minionej roku oraz — w co nie wąpiemy — niemniej wielkiego przyszłego roku, składamy hołd naszym poległym oraz poległym naszym dzielnych sprzymierzeńców zarówno w przyszłości, jak i obecnie, przyrzekając, iż będziemy dbali o to, aby te ofiary nie były daremne i niemi nie będą. Czegożby los od nas nie wymagał — powiedział, kończąc, Hitler — lata walki będą mimo wszystko krótsze, niż okres długiego i błędnego pokoju, będącego wynikiem obecnych zmagani.

Sukcesy eskadry myśliwskiej majora Trautlofta.

Berlin, 16 marca. Według komunikatu naczelnej komendy niemieckich sił zbrojnych eskadra myśliwska, stojąca pod dowództwem majora Trautlofta, uzyskała w dniu 11 marca swoje 1.800-ne zwycięstwo powietrzne. Na samym tylko froncie wschodnim grupa myśliwska tej wypróbowanej eskadry zniszczyła 1.430 samolotów bolszewickich.

Po zwycięskiej działalności na zachodzie, eskadra Trautlofta zdobyła sobie nową sławę wojenną już w pierwszych lotach bojowych na wschodzie. W ciągu jednego tylko dnia w miesiącu lipcu eskadra ta zestrzeliła nad rejonem bałtyckim 57 samolotów sowieckich. W dniu 1 sierpnia eskadra zameldowała o uzyskaniu przez siebie tysięcznego zwycięstwa powietrznego, a w miesiąc później podwyższyła tę cyfrę do 1.290. Poszczególne piloci myśliwscy, wchodzący w skład tej eskadry, mogą się poszczycić rekordowymi wyczynami indywidualnymi.

W tym czasie, niemieckie podziemie podwodne zatopilo na wodach zachodnio-indyjskich 12 statków handlowych, łącznej pojemności 70.000 ton, w tej liczbie 2 statki-cysterny. Jeszcze jeden statek uszkodzony został celnym pociskiem torpedowym. Tem samem niemieckie łodzie podwodne od czasu pierwszych wypadków u wschodnich wybrzeży kontynentu amerykańskiego zlikwidowały na wodach oceanu Atlantyckiego łącznie 151 alianckich statków handlowych, ogólnej pojemności 1.029.000 ton, w tej liczbie 58 statków-cystern, ogólnej pojemności 442.000 ton.

Niemieckie łodzie torpedowe, potawiacze min i ścigacze natknęły się na Kanale La Manche na przeważające brytyjskie jednostki bojowe. W odcennej współpracy zaatakowały one brytyjską flotę, składającą się z kontrtorpedowców i ścigaczy, przyczem do tego stopnia uszkodziły jeden z brytyjskich kontrtorpedowców, iż należy się liczyć z jego utratą; ponadto zniszczono jeden brytyjski ścigacz, zaś 3 dalsze podpalono lub uszkodzone. Bezpośrednio potem przeciwnik przerwał walkę. Nasze lekkie bojowe jednostki morskie wykonały polecenie im zadanie planowo, bez strat i doznanych uszkodzeń.

W toku walk na półwyspie Kerczu pluton jednego z oddziałów szturmowych pod komendą porucznika Spielmana zestrzelił w dniach 13 i 14 marca 14 czołgów bolszewickich.

W toku operacji niemieckich łodzi podwodnych na wodach zachodnio-indyjskich wyrzuciła się łódź podwodna pod komendą komandora Bauera.

Poważne szkody na terenach naftowych w Wenezueli.

Sztokholm, 16 marca. Działalność łodzi podwodnych na morzu Karaibskim spowodowała — według doniesienia z Wenezueli — powstanie poważnych powikłań gospodarczych na terenach naftowych w Wenezueli.

W portach tego kraju bezczynnie stoi wiele statków-cystern, w tem 24 wenezuelskie. Szereg towarzystw naftowych zostało zmuszonych do zaprzestania swej działalności, co pociągnęło za sobą liczne zwolnienia zatrudnionych dotychczas pracowników.

Szef hiszpańskiego sztabu generalnego w Berlinie.

Berlin, 16 marca. Szef hiszpańskiego sztabu generalnego generał Assensio przybył w piątek dnia 13 marca na krótki pobyt do Berlina.

Został on na dworcu powitany przez komendanta miasta Berlina generała von Haase i hiszpańskiego attaché wojskowego podpułkownika w sztabie generalnym hr. Ecomora.

Minister dr Goebbels przemawiał w Wiedniu.

Wiedeń, 16 marca. Z okazji rocznicy wcielenia Marchii wschodniej do Rzeszy Wielkoniemieckiej odbyło się wiele manifestacji i uroczystości zarówno w Wiedniu jakoteż w miastach prowincji alpejskich i dunajskich.

W Wiedniu przemówienie wygłosił dr. Goebbels wobec setek tysięcy słuchaczy wyrażając niezłomną wiarę w zwycięstwo niemieckie. W dniu poprzednim wiekie zebranie manifestacyjne odbyło się w Grazu, na którym również przemawiał dr. Goebbels.

Zwycięska bitwa jednostek niemieckiej floty na kanale La Manche.

Nowe wielkie sukcesy niemieckich łodzi podwodnych. — Odparcie ataków bolszewickich na froncie wschodnim.

Z głównej kwatery Wodza, 14 marca. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje:

Na Krymie nieprzyjaciół po dłuższej przerwie w walce zaatakował znowu znacznymi, wspieranymi przez czołgi i lotników siłami, niemiecko-rumuńskie stanowiska na półwyspie Kercz. W zaciętych walkach ataki zostały odparte wśród wysokich strat dla nieprzyjaciela. Zestrzelono przytem 46 nieprzyjacielskich czołgów.

Także i na pozostałych odcinkach frontu wschodniego nieprzyjaciół kontynuował swoje ataki bezskutecznie.

W walkach powietrznych zestrzelonych zostało wczoraj bez własnych strat 17 sowieckich samolotów.

Sowieckie lotnictwo straciło w okresie od 6 do 12 marca 209 samolotów, z czego 130 zostało zestrzelonych w walkach powietrznych, 26 przez artylerię przeciwlotniczą, siedem przez plechotę, a reszta została zniszczona na ziemi. W tym samym czasie na froncie wschodnim straconych zostało dziewięć własnych samolotów.

W Afryce północnej bombardowane były składy materiałów i obozy wojskowe Brytyjczyków w rejonie Tobruku. Ataki po-

wietrzne na brytyjskie bazy lotnicze na wyspie Malcie były kontynuowane z dobrym skutkiem za dnia i w nocy.

Nad Kanalem i obsadzonymi obczarami zachodnimi niemieckie myśliwce zestrzeliły, bez własnych strat, osiem brytyjskich samolotów.

Nieprzyjaciół zrzucił ostatniej nocy bomby na rozmaite miejscowości w Niemczech zachodnich, przedewszystkiem na dzielnicę mieszkaniową w Kolonii. Ludność cywilna poniosła nieznaczne straty. Jeden brytyjski bombowiec został zestrzelony.

*

Z głównej kwatery Wodza, 16 marca. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje w dniu 15 marca:

Wojska bolszewickie przy udziale silnych jednostek i licznych czołgów kontynuowały ataki na terenie półwyspu Kercz. Ataki te zostały odparte wśród poważnych strat dla przeciwnika. Zdemolowano znów 42 czołgi.

Jednostki niemieckie, słowackie i chorwackie odparły silne ataki bolszewickie w rejonie na północny wschód od Taganroga oraz w obszarze Dońca.

Na środkowym odcinku frontu zlikwidowano okrażoną przed kilku dniami grupę bojową sowiecką.

Ciężka artyleria, operująca na froncie okrażeńiowym Leningradu z dobrym skutkiem ostrzeliwała bolszewickie dostawy wojskowe oraz obiekty militarne na terenie miasta.

W dniach 13 i 14 marca wojska sowieckie utraciły 138 czołgów.

Na terenie Afryki północnej, w toku ataków powietrznych na Tobruk, celnie trafiono aliancki statek handlowy. Włosec myśliwcy zestrzelili bez żadnych strat 8 samolotów brytyjskich w walkach powietrznych.

We wschodnim rejonie Cyrenajki bombardowano skupienia czołgów i brytyjskie obozy pod namiotami. Niemiecka łódź podwodna storpedowała w rejonie na północ od Sollum parowiec aliancki. Wskutek silnego ognia zaporowego nie można było zaobserwować zatonięcia statku.

Kontynuowano ataki powietrzne na teren brytyjskich lotnisk wyspy Malty. Eksplozje celnych pocisków bombowych wzniciły pożary hangarów i koszar.

Jak już podano drogą doniesienia spe-

Włoski komunikat wojenny.

Rzym, 14 marca. Włoski komunikat wojenny z soboty brzmi następująco:

Główna kwatera włoskich sił zbrojnych komunikuje:

Nieznaczna działalność wywiadowcza na froncie Cyrenajki. Nieprzyjacielskie ataki na Trypolis, Benghasi i okolice Aten nie pociągnęły za sobą żadnych ofiar.

Pozostająca pod dowództwem kapitana korwety Massimo Franti łódź torpedowa „Cigno“ zatopila nieprzyjacielską łódź podwodną.

*

Rzym, 16 marca. Włoski komunikat wojenny z niedzieli dnia 15 marca brzmi następująco:

Główna kwatera włoskich sił zbrojnych komunikuje:

Potyczki patroli w rejonie Mechill. W czasie nalotu rad naszymi liniami naziemną obrona przeciwlotnicza zestrzeliła nieprzyjacielski samolot. Dzięki polepszeniu się warunków atmosferycznych lotnictwo mocarstw osi było w możności rozwinięcia intensywnej i zwycięskiej działalności. W toku bombardowania Tobruku poważnie uszkodzono statek handlowy średniego tonażu, zaś niemieccy myśliwcy zdemolowali jeden nieprzyjacielski samolot. Sztafety włoskich samolotów myśliwskich w wyniku pościgu w rejonie powietrznym Tobruku zmusiły do walki silną formację lotnictwa angielskiego, zestrzeliwując bez własnych strat 8 aparatów Curtiss. Inne nasze jednostki lotnicze zaatakowały skupienia czołgów w rejonie na południe od Ain Gazala, przyczem przeszło 10 czołgów podpalono lub unieszkodliwiono. Jeden z naszych samolotów nie powrócił z tej akcji.

Gwałtowne bombardowanie szczególnie ważne obiekty na Malcie, a zwłaszcza porty lotnicze La Venezia i Haffar, gdzie wybuchły liczne pożary. Niemieckie samoloty zestrzeliły jeden aparat typu Spitfire.

Przeciwnik bombardował Benghasi, gdzie skutkiem tego wynikły poważne uszkodzenia kilku gmachów prywatnych. Wśród ludności cywilnej zanotowano straty w postaci jednego zabitego i 3-ech rannych.

Jedną z naszych łodzi podwodnych nie powróciła do swej bazy.

Nasze łodzie podwodne, operujące w zachodniej strefie Atlantyku, zatopiły żon 21.000 ton nieprzyjacielskiego tonażu okretowego, w tej liczbie statek-cysternę „Racine“ poj. 10.000 ton.

Szef policji niemieckiej Himmler z wizytą w General. Gubernatorstwie.

Kraków, 16 marca. Reichsführer SS i szef niemieckiej policji Heinrich Himmler złożył w d. 14 marca krótką wizytę w Generalnym Gubernatorstwie.

W czasie swej wizyty Reichsführer SS był gościem Generalnego Gubernatora dra Franka na Zamku Krakowskim.

Węgry ofiarami bombardowania Paryża.

Budapeszt, 16 marca. Wychodzący w Budapeszcie dziennik „Uj Nemzedek“ informuje o olbrzymich stratach materialnych, jakie wskutek bombardowania Paryża poniosły zamieszkałe tam rodziny węgierskie.

W dzielnicach, które najbardziej ucierpiały wskutek bombardowania, mieszkało około 1000 rodzin węgierskich, przyczem ich większość znalazła się bez dachu nad głową, a wiele utraciło możliwość zarobkowania. Generalny konsul węgierski w Paryżu zainicjował akcję pomocy dla poszkodowanych rodzin węgierskich.

Przymierze portugalsko-angielskie w świetle faktów.

Lizbona, 16 marca. Przymierze Portugalii z Anglią datuje się jeszcze od roku 1372. Przymierze to ze względu na posiadłości kolonialne Portugalii było co pewien czas odnawiane i jeszcze do niedawna łączyło ten kraj z Wielką Brytanią.

Równocześnie jednak zarówno względy polityczne, jak i uczuciowe, a w niemińszym stopniu także własne nastawienie autorytatywne powodowały zbliżenie Portugalii do mocarstw osi i Hiszpanii. Nie potrzeba było więc aż napadu brytyjskiego na Timor i innych podobnych prowokacji, aby oddalić Portugalie od Anglii.

Kiedy ponadto oświadczoneo niedawno w Pretorii, że sprawców aktów sabotażu w południowej Afryce należy szukać w portugalskiej Afryce wschodniej, osłabione stosunki portugalsko-brytyjskie doznały nowego poważnego napięcia. Trudno sobie wyobrazić, aby stosunki te mogły powrócić jeszcze do normalnego stanu.

Okoliczność tę należy wziąć pod uwagę, jeżeli chce się właściwie zrozumieć znaczenie spotkania Salazara z generałem Franco w Sewilli. Portugalia złożyła niedawno znaczne przyznanie się do solidarności z Europą. Również stanowisko Salazara wobec Związku sowieckiego jest znane. Portugalia nigdy nie utrzymywała stosunków z Sowietami, a w czasie hiszpańskiej wojny domowej stała po stronie generała Franco, z którym w r. 1940 zawarła pakt nieagresji, rozszerzony od tego czasu jeszcze przez dodatkowy protokół.

Po zakończeniu niedawnych rozmów z generałem Franco w Sewilli, postanowiono, według urzędowego komunikatu, także w przyszłości celem strzeżenia wspólnych interesów utrzymywać możliwie najściślejszy kontakt w ramach zawartych układów.

Akcja na froncie wschodnim.

Berlin, 16 marca. Na odcinku bojowym na półwyspie Kercz przystąpił bolszewicy we wczesnych godzinach rannych soboty do gwałtownego natarcia. Na jednym z odcinków frontowych rzucili w ogień walki pięć dywizyj piechoty, wspomaganych 80 czołgami, wśród których zauważono kilkanaście wozów o wielkim tonażu.

Atak bolszewicki, poprzedzony był silnym ogniem artyleryjskim oraz współdziałaniem broni lotniczej. Ataki bolszewickie powtarzające się przez dzień cały, spotkały opór skoncentrowanego ognia niemieckiego. W niektórych miejscach dochodziło do walki wręcz. Bezskutecznym okazał się atak bolszewicki. Świadczy o tym cyfra zestrzelenia więcej, niż połowy wprowadzonych do boju czołgów sowieckich, mianowicie 46 wozów pancernych przez artylerię przeciwpancerną niemiecką. Pozatem ponieśli bolszewicy krwawe straty w materiale ludzkim.

Na odcinku bołowym w okolicy Jeziora Iłmeń

było nader czynnym lotnictwo niemieckie, które zaatakowało lotami nurkowymi pozycje polowe i artyleryjskie bolszewików. Śmiałoimi lotami nurkowymi zaatakowano guzadza oporu pozycji bolszewickich, obrzucając je bombami ciężkiego kalibru. 17 bunkrów bolszewickich zostało zniszczonych. Również pozycje piechoty zostały zmuszone do milczenia. Wobec gradu bomb niemieckich nie mogli dowódcy bolszewicy zdobyć się na jakąkolwiek zdecydowaną operację bojową. Koncentrację czołgów sowieckich rozproszono celnymi bombami.

Lotnicze ataki niemieckie skierowane na drogi komunikacyjne i ośrodki dostaw bolszewickich dały w rezultacie zniszczenie wielu jednostek transportowych zmotywowanych sowieckich. W czasie walk powietrznych myśliwce niemieckie straciły 16 sowieckich samolotów, nie ponosząc same żadnych strat. Bolszewicy ponieśli i na tym odcinku frontu znaczne straty w materiale ludzkim.

Na środkowym odcinku frontu wschodniego,

Roosevelt wyraził zgodę na bolszewizację Europy.

Helsinki, 16 marca. Dziennik „Abo Underrättelser“ zwraca uwagę na zmiany, jakie zaszły w stanowisku Stanów Zjednoczonych do Europy.

Do czasu wybuchu obecnej wojny wszystkie narody, które popadły w jakiegokolwiek trudności finansowe lub gospodarcze mogły zawsze liczyć na pomoc Stanów Zjednoczonych. Z tego powodu darzono ten największy kraj na Zachodzie prawdziwą wdzięcznością i szacunkiem. W chwili obecnej akcja pomocy skoncentrowała się w kuciu broni i dostawie tejże Anglii i Związkowi Sowieków. Następnie pomoc ta ograniczyła się do dostaw lotniczych, w końcu jednak Roosevelt uznał program Stalina udzielając zgody na bolszewizację Europy.

Zacieśnienie stosunków Australii ze Stanami Zjednoczonymi.

Sztokholm, 16 marca. Premier australijski Curtin w pogawędce radiowej wyraził się, że „celem nawiązania ścisłego kontaktu z władzami amerykańskimi minister spraw zagranicznych dr. Evatt uda się do Waszyngtonu“.

Oznacza to tyle, co pomowne zwrócenie się do Stanów Zjednoczonych o pomoc z uwagi na niemożliwość uzyskania jakiegokolwiek pomocy od Anglii. Curtin stara się wzmocnić Jankesom, iż w ich własnym interesie leży obrona Australii, bowiem „Australia jest ostatnią fortecą, łączącą w polowie drogi między Japonią a zachodnim wybrzeżem amerykańskim“.

Zatory lodowe na Dunaju bombardowane przez samoloty.

Sofia, 16 marca. Podczas kiedy powódź, otaczająca miasto bułgarskie Vidun powoli ustępuje, zaczyna obecnie Dunaj wzbierać w swym dolnym biegu Powódź zagraża obecnie bułgarskim miastom Szistowo i Russe, koło których utworzyły się groźne zatory lodowe. Lotnictwo wojskowe bułgarskie zrzuciło jednak na te zatory bomby, dzięki czemu niebezpieczeństwo powodzi zostało zażegnane.

Akcja zbiorkowa na cele opzbawieniej dachu nad głową ludności miasta Vidun uwieczniona została nieoczekiwanym rezultatem. Premier bułgarski ofiarował na ten cel 200.000 lewów. Ponadto inni członkowie gabinetu przeznaczyli znaczne kwoty, dzięki czemu można było przystąpić do natychmiastowej akcji, celem ulżenia doli najbardziej potrzebującym.

Szosa burmańska w rękach japońskich

Jak zareaguje Czang-Kal-Szek.

Tokio, 16 marca. Główna komunikacyjna droga burmańska, którą przechodziły anglo-amerykańskie dostawy dla armii czungkińskiej stała się główną drogą komunikacyjną armii japońskiej.

Droga ta wojska japońskie przejdą na flankę armii czungkińskiej, gotując jej zgubę. Z chwilą obsadzenia przez wojska japońskie Rangoonu, wszelkiego rodzaju opór armii Czungkińskiej zostaje sparaliżowany.

mimo niesprzyjających warunków atmosferycznych, wzrastającego mrozu i burz śnieżnych, oddziały armii niemieckiej nie tylko, że odparły na wszystkich odcinkach próby ataków bolszewickich, ale również zdobyły nowe pozycje terenowe.

Bolszewicy nie mogą przełamać zdecydowanego oporu armii niemieckiej, próbowali wprowadzić do walki silne oddziały wozów pancernych. Niemniej jednak niemiecka broń przeciwpancerna skruszyła i te ataki, tak, że w sumie bolszewicy utracili 192 wozy pancerne i tysiące jeńców.

Próba ataku bolszewickiego na wschód od linii Taganrog—Stalino.

gdzie bolszewicy rzucili do walki wiele swych dywizyj, załamała się na zdecydowanym oporze armii niemieckiej. Również ataki na południowy-wschód i wschód od Charkowa przyniosły bolszewikom w efekcie jedynie znaczne straty. Na wschód od Orła i Grzaeska zostali również bolszewicy krwawo odparci, na żadnym z wymienionych odcinków nie udało im się naruszyć frontu niemieckiego.

Lotnictwo niemieckie wspomagało akcje armii lądowej, bombardując zaplecze bolszewickie, zdrażające na front rezerwy bolszewickie, które zanim osiągnęły linie bojową, już zostały rozproszone bombami lotnictwa niemieckiego. W walkach powietrznych stracono wiele samolotów sowieckich. Lotnictwu sowieckiemu nie udało się przeszkodzić akcji lotnictwa niemieckiego.

Artyleria przeciwlotnicza niemiecka zestrzeliła dotychczas na froncie wschodnim 3.134 samoloty bolszewickie.

Pozatem niemiecka artyleria przeciwlotnicza użyta była do działań terenowych i mo że się poszczycić zniszczeniem wielu bunkrów, czołgów, okretów oraz zniszczeniem baterii sowieckiej.

Jeden z najbardziej wypróbowanych pułków artylerii przeciwlotniczej niemieckiej mógł do miesiąca lutego naliczyć cyfrę 250 zestrzelonych sowieckich samolotów.

Triumwirat dowódczy do pomocy Roosevelta.

Genewa, 16 marca. W Waszyngtonie utworzono — według urzędowego doniesienia — triumwirat dowódczy sił lądowych, morskich i lotniczych Stanów Zjednoczonych, który podlega bezpośrednio Rooseveltowi.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

W skład jego wchodzi gen. Marshall, admirał King i szef floty powietrznej gen. Arnold.

Gen. Teer Poortenowi udzielono prawa używania szabli.

Szanghaj, 16 marca. Na zarządzenie komendanta wojsk japońskich, dowódcy wojsk holenderskich na wyspie Jawie, generałowi Teer Poortenowi, oraz 10-ciu wybranym oficerom holenderskim udzielono zezwolenia noszenia szabel.

Nawiązanie komunikacji okrętowej z Jawą.

Tokio, 16 marca. Agencja Domei dowiadyje się z Bandungu: Po usunięciu pół milionów z wód obławiających Jawę, zanotowano pierwszy wypadek przypłynięcia statku japońskiego do portu holendersko-indyjskiego.

Przypomnieć należy, że ostatni japoński statek „Fuji Maru“ w dniu 28 listopada ub. roku zabrał na swój pokład obywateli japońskich, celem odwiezienia ich do kraju. Czynnione są przygotowania do ulokowania rozbrojonych oddziałów nieprzyjacielskich w obozach w okolicy Batawii, oraz w innych miejscowościach na wyspie. Liczbą jeńców wojennych, ulokowanych w okolicy Bandoeng oraz w centralnej strefie wyspy wynosi 50.000 osób.

Wynurzenia Wavella na Indyjskiej konferencji prasowej.

Genewa, 16 marca. Brytyjski generał Wavell podał według doniesienia Reutersa — na konferencji prasowej w Nowym Delhi (Indie) właściwe powody klęsk brytyjskich na Dalekim Wschodzie.

Wyraża on się przytem z wielkim zaniepokojeniem o przyszły los Indyi. Oświadczył on, iż jest rzeczą niemożliwą utworzenie urzędów fortyfikacyjnych wzdłuż całego niezmiernego wybrzeża indyjskiego. Dlatego trzeba będzie wobec Japończyków zastosować taktykę wielkiej ruchliwości i ofensywy. „Nie jesteśmy jednak w stanie — jak w dalszym ciągu oświadczył Wavell — do wyrobienia sobie zdania o tem, jak dalece Japończycy zamierzają wykorzystać swoje dotychczasowe sukcesy. Mają oni do wyboru wielką ilość różnych kombinacji, obejmujących przestrzenie z Hawaj poprzez Australję, Mandżurję, Burmę, Chiny i Indję aż po Cejlon“.

Trudności w wymiarze dyplomatów.

Buenos Aires, 16 marca. Minister spraw zagranicznych Guan, według doniesienia z Monte Video oświadczył, iż przedstawiciele dyplomatyczni mocarstw osi, wobec wyłamujących się trudności w sprawie ogólnej wymiany dyplomatów Ameryki Południowej oraz ze względu na silnie ograniczony ruch okrętowy z Europą, jeszcze nie opuścili kraju.

To samo, jak w dalszym ciągu oświadczył Guan, odnosi się również do przedstawicieli mocarstw osi, przebywających w innych państwach Ameryki łacińskiej.

Niemiecko-włoskie umowy gospodarcze na rok 1942.

Rzym, 16 marca. W tych dniach podpisa-no szereg umów regulujących gospodarstwo i finansową współpracę pomiędzy Niemcami i Włochami do końca roku 1942.

Umowy te stanowią wynik kilku tygodniowych rokowań gospodarczych, jakie u-tartym zwyczajem corocznie odbywają się pomiędzy partnerami osi. Ośrodkiem tego rocznych rokowań była kwestia wymiany surowców, przyczem uzgodniono na tym odcinku spotęgować dotychczasową wymianę. Włochy w zamian za cwoce południowe, konopie, jedwab surowy i sztuczny, cynk oraz ręd otrzymuje od Niemiec przede-wszystkiem węgiel, żelazo maszyn, materiał wojenny, chemikalia, farby i środki farmaceutyczne. Dalszą niemiń ważną rolę odgrywa kwestia użycia sił roboczych.

W kilku wierszach.

Na wniosek naczelnego dowódcy marynarki wojennej wielkiego admirała Raedera kanclerz Hitler zamawiał dowódcę łodzi podwodnych wiceadmirała Dönitzę admirałem, w uznaniu jego wielkich zasług w dowodzeniu i w kierowaniu operacjami łodzi podwodnych.

Dowódca hiszpańskiej dywizji ochotniczej, generał porucznik został odznaczony przez kanclerza Hitlera Krzyżem Rycerskim. Należy on do tych młodych generałów hiszpańskich, którzy dzięki osobistej działalności, czynią wspaniałe w gołę i otrzymują od generała Franco niezagrożone trudne misje. Odznaczanie generała hiszpańskiego wywołalo zarówno w ośrodku hiszpańskim, jak i w prasie hiszpańskiej, powszechnie uczucie dumy i radości.

Celem niezbędnego zadania rozciągnięcia rosnących wymaganiom zbrojeniowym w ramach planu 4-letniego zamawiał kanclerz Hitler pełnomocnika dla planu 4-letniego ministra Ebesza dla uzbrojenia i amunicji. Szera generalnym pełnomocnikiem dla akcji zbrojeniowej w ramach planu 4-letniego.

Z okazji słowackiego święta narodowego przesłał kanclerz Hitler prezydentowi republiki słowackiej doktorowi Tiso, życzenia.

Minister wojny Stanów Zjednoczonych Stimson przybył do Balboa, celem zwiędzenia i skontrolowania Kanalu Panamskiego i urzędów obronnych odcinka karelbkiego.

W obecności przedstawicieli prasy prezydent Roosevelt zdemontował pogroski, jakoby jego żona miała udać się do Londynu.

Admirał Darlan uda się w najbliższym czasie do Tulonu, celem dokonania lądowej akcyj wojennej tam jednostek floty francuskiej.

